

[Ministeren for handel, industri og søfart.] lig er visse begrænsninger med hensyn til retten til udbetaling af bestyrelsens vederlag bibeholdt.

Efter min mening er det forkert, at man har givet denne lovgivning den drejning, som man har givet den. Det kan aldrig være i overensstemmelse med den økonomiske politik, vi fører på andre områder. Vi forsøger på andre punkter at bekæmpe inflationen. Dette må være et skridt i modsat retning.

Da det vel er forståeligt, at vi fra regeringens side ikke har kunnet gøre dette til noget kabinetsspørgsmål, og da det vel også er forståeligt, at vi ud fra den økonomiske politik, vi søger at føre, hellere tager de små begrænsninger og de smuler, der er blevet tilbage i dette lovforslag, end slet ingenting, har vi altså ment at befinde os i en sådan situation, at vi er nødt til at forelægge lovforslaget, som det er, og jeg må da med de kommentarer, jeg her har givet, anbefale det til det høje tings velvillige behandling, men jeg tror, man har indtrykket af, at den indre overbevisning fra min side i nogen grad mangler.

Det er meningen, at loven skal løbe fra 1. december i år og indtil 1. januar 1952.

Henry Hansen: Efter handelsministerens redegørelse for dette lovforslag skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Mit parti mener jo, at det af den højtærede handelsminister i folketinget fremsatte lovforslag gjorde ret og skel til alle sider og var det, der burde være gennemført. Vi opretholdt en begrænsning i udbetalingen af udbytter, der dog ikke var snævrere end, at der var mulighed for udbetaling af rimelige, ja, efter vor mening endda rigelige udbytter. 325 aktieselskaber, hvis forhold har været taget op til undersøgelse, ville efter handelsministerens forslag kunne udbetale et gennemsnitsudbytte på lige ved 9 pct.

Fire partier i folketinget kunne ikke gå ind for handelsministerens lovforslag, ja, i det nedsatte folketingsudvalg ville de end ikke være med til en realitetsdrøftelse af de nye principper, der var nedlagt i handelsministerens lovforslag. Det fremgår af udvalgets betænkning, at det ikke var meningen, at en sådan lovgivning skulle være evigt bestående — det er der også givet ud-

tryk for —, men at der skulle finde en langsom afvikling sted. Jeg forstår de fire partiers stilling sådan, at deres egentlige lyst var at ophæve loven om udbyttebegrænsningsret straks, hvilken lyst de dog alligevel er vejet tilbage for at følge. Resultatet af de fire partiers, venstres, konservatives, radikales og retsforbundets aktion er da blevet det efter vor mening forringede lovforslag, vi nu har til behandling.

Lovforslaget betyder, som det nu foreligger for os, en slappelse af den hånd i hanke med aktieselskabernes udbetaling af udbytter, som vi ville have haft, hvis handelsministerens forslag var blevet gennemført. Vi mener, det er for tidligt at lempe så meget, som det nu foreliggende lovforslag gør. En langsommere og mere forsigtig afvikling havde været mere forsvarlig. Jeg tror heller ikke, det vil gøre noget godt indtryk ude i befolkningen, at der nu åbnes vej for udbetaling af høje udbytter. Ansvar for det må de fire partier tage.

Når vi trods alt agter at stemme for lovforslaget, som det nu foreligger for os i ændret og forringet skikkelse, er det, fordi det trods forringelserne dog er at foretrække fremfor helt at lade loven bortfalde.

Villemoes: Jeg kunne jo forstå, at den højtærede handelsminister ikke var glad for at forelægge dette lovforslag. Jeg har ikke set referatet af forhandlingerne i det andet høje ting, men jeg har læst den betænkning, som blev afgivet derovre af det udvalg, der var nedsat. Jeg forstår nu, at den højtærede handelsminister og det socialdemokratiske partis ordfører i landstinget fuldstændig har opgivet håbet om i samme grad at få hånd i hanke, som den ærede ordfører sagde, med erhvervslivets forhold på dette område, som tilfældet har været i de åringer, der er gået; for hvis den højtærede minister og navnlig dette høje tings socialdemokratiske parti mente, der var mulighed for at nå til strammere restriktionsforhold på dette område, ville der i alt fald have været den udvej, da vi jo har tokammersystem, at man prøvede på herovre, om man kunne få nogle af de tanker gennemført, man ikke kunne få gennemført i det andet høje ting. Jeg vil ganske vist på forhånd sige, for forord byder ingen trætte, at af mig og mit parti skal man ikke vente sig